

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 631/2014

03.07.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.П. и др, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.П., адвоката С.Н., и захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених С.Ћ. и Г.П., адвоката Н.В., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 896/10 од 30.01.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж 139/14 од 04.04.2014. године, у седници већа одржаној 03.07.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Н.П., С.Ћ. и Г.П., поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 896/10 од 30.01.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж 139/14 од 04.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 896/10 од 30.01.2014. године окривљени Н.П. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године која се неће извршити ако у року од три године не изврши ново кривично дело, а окривљени С.Ћ. и Г.П. оглашени су кривим сваки због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ за које им је изречена условна осуда тако што је сваком утврђена казна затвора у трајању од по шест месеци, која се неће извршити, ако у року од по једне године не изврше ново кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж 139/14 од 04.04.2014. године одбијене су, као неосноване, жалба браниоца окривљеног Н.П. и жалбе браниоца окривљених Г.П. и С.Ћ. и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу К 896/10 од 30.01.2014. године.

Бранилац окривљеног Н.П., адвокат С.Н., у смислу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП-а, поднео је захтев за заштиту законитости против осуђујућег дела првостепене пресуде те против другостепене пресуде, због повреде закона из члана 439. тачка 1. у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и да донесе пресуду, сагласно члану 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а, којом ће преиначити правноснажне пресуде и окривљеног ослободити од оптужбе.

Бранилац окривљених С.Ћ. и Г.П., адвокат Н.В., поднео је захтеве за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, у смислу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП-а, такође због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтеве, као основане, те да окривљене ослободи кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви поднети, те је по оцени навода и предлога у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости нису основани.

Захтевима бранилаца окривљених Н.П., С.Ћ. и Г.П., правноснажне пресуде се побијају из истог законског разлога предвиђеног чланом 439. тачка 1. ЗКП-а, са образложењем да су окривљени оглашени кривим за извршење кривичних дела која у време извршења дела (од 01.12.2005. до 29.02.2008. године) нису постојала, јер је тек изменама Кривичног законика од 24.12.2012. године то кривично дело установљено. Истим изменама извршено је брисање одговорног лица у инкриминацији означеној као злоупотреба службеног положаја, те од тада извршилац тог кривичног дела може бити само службено лице, али не и одговорно лице, а уведено је ново кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица чланом 234. Кривичног законика. Тиме што је Основни јавни тужилац у Вршцу окривљенима оптужницом ставио на терет извршење кривичног дела: Н.П. злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 2. КЗ а окривљенима С.Ћ. и Г.П. злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 4. у вези става 2. у вези члана 35. КЗ, а измењеном оптужницом од 06.11.2013. године кривична дела: окривљеном Н.П. злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљенима С.Ћ. и Г.П. кривична дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ повређен је закон на штету окривљених, јер у време чињења окривљених, њихова делатност није била инкриминисана као кривично дело.

Врховни касациони суд, ове наводе у захтевима бранилаца окривљених оцењује као неосноване, налазећи да је првостепени суд након што је на главном претресу извео доказе, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање

правилно применио кривични закон налазећи да се у радњама окривљених стичу сва битна обележја кривичних дела за која су оглашени кривима. Како је ова повреда закона истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а. Поред тога, окривљени Н.П., С.Ћ. и Г.П. су оглашени кривим по блажем закону с`обзиром да је за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ забрањена казна затвора од шест месеци до пет година, а за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 2. КЗ је забрањена казна затвора од једне до осам година.

Наводима у захтевима бранилаца да у редовном кривичном поступку није утврђено право чињенично стање; да суд није на правилан начин утврдио да је окривљени Н.П. прибавио себи имовинску корист и да је Д.з. претрпео неку штету побија се правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања у смислу одредбе члана 440. ЗКП-а, док се наводима у захтевима бранилаца да изрека пресуде не упућује на закључак да су остварени сви битни елементи предметног кривичног дела; да првостепена пресуда не садржи јасне разлоге и објашњење о битним чињеницама, указује на учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а.

Како чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, повреде из члана 440. и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а нису предвиђене као разлог за подношење овог ванредног правног лека, Врховни касациони суд о истима није одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, те применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.